

**SLOBODA  
V NOVOM SVETU**



NIE POLITICKÁ PROPAGANDA,  
ale PRAVDA  
na Vašu útechu!

Vydavateľské právo 1945

Wath Tower Bible and Tract Society  
Praha

## SLOBODA V NOVOM SVETE

---

SLOBODNÝ SVET môže utvoriť len Všemohúci Boh. Tento nový svet nastáva a žiadna moc v nebi alebo na zemi nemôže zabrániť ruke Všemohúceho Stvoriteľa, aby ho nezriadila a aby ho v celej jeho nádhere nedala tvorom, ktorí sú toho hodní. To bude svet pozostávajúci zo samých synov Božích, v čom sa Boh osvedčí ako skutočný Otec všetkých tvorov dobrej vôle. Jeho dom pozostáva z rodiny slobodných stvorení, z ktorých je každé obrazom život dávajúceho Otca, ktorý nepozná žiadne otroctvo. Údelom synov Božích je a navždy ostane skutočná sloboda v plnom slova smysle. Ich Všemohúci Otec oslobodí zem, aby sa jeho dietky mohly na nej tešiť večnému životu. Nechce, aby jeho synovia boli poddaní tyranom alebo diktátorom, ale všetci musia byť údami jeho slobodnej organizácie a musia uznávať univerzálné panstvo Boha Najvyššieho.

Slobodný, Bohom utvorený svet nepríde bez prelievania krvi, nepríde bez drahocennej krvi najväčšieho bojovníka za slobodu, aký kedy žil na tejto zemi. Táto zaplatená cena zabezpečuje nový svet, aj keby mu stálo v ceste ešte raz toľko a raz tak silných nepriateľov. Preto príde svet úplnej slobody, samozrejme nie bez shonu obrovskej bitky, nie bez prelievania ešte viacej krvi, áno, krvi všetkých tých ľudí, ktorí bojujú proti slobode. Toto sa stane

v „bitke toho veľkého dňa Boha Všemohúceho”, vo vojne, ktorá urobí koniec všetkým vojnám.

Terajší svet nie je slobodný. Aký div teda, keď celé stvorenie vzdychá! Vedie zúfalý boj, aby sa mohlo podľa vlastných plánov a vlastným úsilím osloboodiť; toto všetko sa však až dodnes nepodarilo. Utiskovanie celého ľudského pokolenia sa stále zväčšuje. Keď mysliaci ľudia prehliadnú dlhé dejiny ľudstva, keď si pomyslia na mnoho politikmi nedodržaných sľubov, na falosné, neuspokojujúce utešovanie náboženstva, ktoré ide ruka v ruke s politikámi, keď si predstavia, ako boli všetky pokusy o ľudské reformy a o zlepšenie vždy znova sovreté a prelstené, tak nebudú viac očakávať pomoc od ľudí narodených z prachu. V ich zúfalstve zableskne sa im však ešte lúč nádeje, že jestvuje Boh spravodlivosti, ktorý vidí terajšie pomery, ktorý dopomôže spravodlivosti k víťazstvu a pomôže navždy.

Bojovník za slobodu synov Božích, ktorý mal účasť na napísaní veľkej knihy slobody, listiny slobody, Biblie, vhodne opísal dlhorocné skúsenosti ľudského stvorenia týmito slovami: „Stvorenie túžobne čaká na zjavenie synov Božích. Lebo stvorenie bolo podrobené pominuteľnosti (slabosti, krehkosti, **Diaglott**), (nie dobrovoľne, ale pre toho (skrze toho, **Diaglott**), ktorý ho podrobil), v nádeji, že aj samo stvorenie bude osloboodené z otroctva záhuby k **slobode** slávy detí Božích. Lebo vieme, že celé stvorenie spolu vzdychá a leží v pôrodných bolestiach až doteraz.” (Rimanom 8:19-22, **Elberfeldská Biblia**, poznámka). Všetci ľudia nežijú

v tomto očakávaní a netúžia po slobodnom svete, pretože každý neverí v oslobodenie všetkých žijúcich a netúži zo srdca po tomto spravodlivom svete; lebo nie všetci ľudia si prajú konať spravodlivosť. Veľmi mnohí dávajú zo sobeckosti prednosť tomu, aby terajší svet trval ďalej. Takí nenávistníci slobody a spravodlivosti musia byť a budú odstránení. Neberúc ohľad na takých ľudí, blízko je však deň, kedy má prestať vzdychanie zemského stvorenia, pretože synovia Boží dosiahnu nádhernú slobodu.

Práve tá okolnosť, že štátenci sveta a bojovníci za demokraciu stále hovoria o „štyroch slobodách“ pre všetky národy, dokazuje, že svet leží v okovách. Varujme sa však mýlnych názorov! Sloboda bohoslužby a reči, ako aj oslobodenie od strachu a núdze nie je všetko, čo je potrebné na utvorenie slobodného sveta, v ktorom prebýva spravodlivosť. Len na zavedenie týchto štyroch vytúžených slobôd je treba o mnoho viac ako je táto zemešíra vojna a medzinárodná povojnová organizácia. To nie je hlas škarohľadstva, keď hovoríme, že ľudská moc nemôže uskutočniť na celej zemi tieto štyri slobody a že nemôže vytvoriť tisícročie pokoja pre všetkých ľudí a pre všetky národy. To je hlas odvážnej viery v Boha a v jeho predsavzatie, hlas poznania jeho pravdy; lebo také poznanie oslobodzuje od bláznovstiev a od klamnej fantázie nevedomých ľudí. Nový svet so zemešírou slobodou pre ľudí dobrej vôle nebude vybudovaný zásluhou nejakého človeka. Kto si domýšľa, že to môže učiniť a robí si zato nárok na úctu pre seba, pre svoju politickú stranu a náboženskú

sektu, stavia sa v skutočnosti predsavzatiu Božiemu do cesty. Napriek všetkým dobrým úmyslom, ktoré taký snáď môže mať, stáva sa protivníkom Všemohúceho a je veľkou prekážkou trvalého blahobytu ľudí.

## Sloboda stratená

Pred šesťtisíc rokmi stratily ľudské deti Božie na zemi prvýkrát slobodu, lebo zlomyseľný úkladník, satan diabol podnikol útoky na univerzálné panstvo. Adam bol „synom Božím“ (Lukáš 3:38, van Ess). Jehova Boh zriadil pre tohto „syna Božieho“ slobodný svet a dal mu potom ženu a obom dal príkaz, aby sa množili a aby naplnili zem slobodnými, spravodlivými potomkami. Satan diabol sa ihneď usiloval uchvátiť úplné panstvo nad ľudským pokolením od jeho počiatku. Za týmto účelom musel vziať ľuďom slobodu dietok Božích a musel si ich učiniť poddanými! Ich sloboda a celé ich jestvovanie bolo závislé od ich úplnej poslušnosti teokratickému zákonu svojho Stvoriteľa. Ked' by sa stali prie stupníkmi zákona ako satan, museli by byť vylúčení z rodiny detí Božích a zatlačení na stranu diabla. Pri tom musel postupovať ľstivo. V podobe anjela svetla si úbil im diabol väčšiu slobodu ako mali. Ako? Čítaj a študuj zprávu o pokušení v 1. Mojžíšovej v 3. kapitole a uvidíš, že sa to stalo pomocou náboženstva. Prijat' niečo, čo odporuje slovu Božiemu a potom jednať neposlušne oproti slovu a príkazu Božiemu, to je náboženstvo. Diabol zaviedol u Adama a Evy

náboženstvo, aby ich, ako povedal, „učinil múdrymi ako Boh”; ale že sa obrátili k náboženstvu, to viedlo k niečomu inému. Pretože tu bola nadhodená sporná otázka o univerzálnom panstve, neodňal Jehova Boh Adamovi a Eve slobodu reči a náboženstva, čo malo za následok, že meno Jehovovo mohlo byť hanobené. Naši prarodičia ihneď však prestali byť slobodní od strachu a núdze, alebo boli ako náboženstvári a buriči, ako nasledovníci satana, „otca lží”, vyhnani z Edenu, z raja.

Uvážme teraz, akú veľkú stratu slobody utrpela celá ľudská rodina! Naši prarodičia opustili o mnoho viac ako len to, že prestali byť slobodní od strachu a núdze. Stratili to, čo terajšie politické, komerčné a náboženské moci nemôžu ani nahradíť, ani vrátiť. Prestali byť slobodní od hriechu a trestu zaň, od smrti a od celého jej doprovodu nedokonalosti, náruživosti, nemoci, vyčerpania, nešťastia, staroby a hrobu. Stratili príležitosť slúžiť Bohu v jeho slobodnej organizácii a stali sa služobníkmi najväčšieho útiskovateľa ľudí, protivníka Božieho. Pretože satan bol skalopevne presvedčený o tom, že má ľudstvo vo svojej moci, vytýkal Bohu, že nie je vstave mať na zemi človeka, ktorý by chcel napriek protivníkom mu uloženej skúške slúžiť Jehovovi Bohu a ostať mu verný. Takáto výzva ohlasovala náboženskú nesnášlivosť so strany satana a jeho náboženských zaslepencov na zemi a dávala tušiť, že tito, pokiaľ to bude možné, budú každému odopierať slobodu uctievať Jehovu Boha v duchu a v pravde.

Prvou obeťou náboženskej nesnášanlivosti bol Ábel; zomrel ako prvý svedok Jehovov.

Nastalo budovanie skazeného sveta. Satan, neviditeľný ochranca človeka, stiahol na svoju stranu iných duchovných tvorov a zorganizoval ich v mocný zástup démonov, aby bojovali proti Jehovovmu univerzálnemu panstvu a aby mu (satanovi, poznámka), pomáhali pri ovládaní ľudského pokolenia. V tretej generácii po Ádamovi, keď ľudia začali seba samých, alebo falošných bohov menovať menom Pánovým, bolo organizované náboženstvo. Nasledovalo zamiešanie sa démonov do ľudských záležitostí; ľudské pokolenie bolo poškvrnené; pribývalo bezbožnosti, doprevádzanej bezúzdnym pôžitkárstvom v jedení, pití, ženení a v iných veciach a posolstvo Jehovových svedkov bolo nepovšimnuté. Nad skazenou zemou rozprestieralo sa násilné panstvo. Ľudská moc bola úplne nedostačujúca, aby mohla odvrátiť utiskovanie, ktoré vykonávali démoni nad zemou. Žiadny ľudský osloboditeľ nemohol niktorú zachrániť čiastku ľudstva vyslobodiť z oného bezbožného starého sveta a uviesť ju do stavu spravodlivosti a pokoja. Len zničenie onoho sveta Božou všemohúcnosťou prineslo ľudstvu znovuzrodenie slobody. Našlo sa presne osem osôb, ktoré boli v očích Božích spravodlivé a ktoré nestály v službe satana a náboženstva. Títo ôsmi, Noe a jeho domáci druholia boli prevedení cez koniec „vtedajšieho sveta“ živí. - 2. Petra 2:5, 3:6.

Onen starý svet jestvoval asi tisícšesťstopäťdesaťšesť rokov, keď bol veľkou potopou učinený koniec

jeho skazenosti, jeho násilnému panstvu a znesväcovaniu mena Jehovovho. Po ňom nasledoval druhý svet. Bol tento snáď lepší ako ten predošlý? Tento svet je dnes ešte odrodilejší! Dejiny jeho náboženstva, spojeného s politikou a obchodom, zahrnujú dlhší čas; lebo od potopy uplynulo ďalších štyridsať tri storočí. Z mnohých rtov zaznieva teraz volanie po slobode a po kraji, lepšom svete. Ku komu smeruje toto volanie? K politickým vodcom národov, k náboženskému duchovenstvu a hospodárskym a obchodným kúzelníkom. V každom prípade teda len k ľudom. Vynikajúci duchovný mesta New York nedávno vyhlásil ohľadom povojnových potrieb: „Vojnou unavený svet očakáva od náboženstva, že ,priviedie do chodu niečo' asi ako moderné krížiacké ľaženie". New Yorský Times, 14. 6. 1943.

Volajú snáď ľudia po zničení terajšieho zlého sveta s jeho politikou, s jeho sebeckým obchodom a s jeho náboženstvom? Vôbec nie. Oni volajú len po „prevorení tohto starého sveta až do nepoznania," ako sa asi hovorí. Priniesie takéto ľuďmi uskutočnené prevorenie slobodu synov Božích? Bude snáď môcť občerstvený starý svet uniknúť zničeniu, ktorému je odsúdený, alebo bude môcť tomu zabrániť? Opierajúc sa o dejiny ľudstva, odpovedá na to čiste ľudský rozum: nie! Ešte presvedčivejšie však odpovedá viera v Boha: nie! a jeho slovo podáva správne vysvetlenie o terajšom neblahom položení človeka a poukazuje na jedinú možnú pomoc. Ľuďmi utvorený „nový svetový poriadok" so svojou lákavou

nádej vzbudzujúcou, ľudsky zaručovanou slobodou ukáže sa ako podvod. Tento priviedie ľudí ešte úplnejšie pod moc satana, „boha tohto sveta” a bude odvraťať pozornosť od prichádzajúcej, najväčšej zničujúcej katastrofy, akou bola kedy zem postihnutá. Syn Boží, ktorého krv bola vyliata za nový svet a ktorá je jeho istým základom, povedal: „A zrovna tak, ako bolo za dní Noeho, bude aj za príchodu Syna človeka; lebo ako v tých dňoch pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávaly až do toho dňa, v ktorý vošiel Noe do korábu, a nezvedeli, až prišla potopa a všetkých zachvátila; tak bude aj za príchodu Syna človeka. - Matúš 24:37-39.

Za dní pred potopou si ľudia namýšľali, že náboženské, sociálne a štátne zriadenie vecí je pevné a stále. Preto sa vysmevali z výstrahy o konci sveta, ktorú dával Noe, Jehovov verný svedok a jeho druhowia, jeho príbuzní. Dejiny sa budú opakovať. Za „nového poriadku“ po terajšej totálnej vojne bude oficiálna propaganda, ktorá vychádza od podporovateľov povojnovej organizácie, nahovárať všeobecnému ľudu, že teraz bude natrvalo zavedený lepsí svet a že tak, ako ho stvorí ľudská ruka, bude pomocou medzinárodnej policajnej moci aj udržaný. Nádej vzbudzujúca svetová sloboda bude veľkolepe vychvaľovaná a náboženstvo bude tvrdiť, že toto je ten nový svet, o ktorom ľudia tak dlho snívali a že bude s požehnaním náboženstva musieť trvať. Pozastavme sa však na tým a pýtajme sa: Prečo zvlášť od roku 1918 tento náhly propagačný krik za nový svet,

utvorený politikámi a náboženstvámi a kto za tým väzí?

Potom, čo fašistickí a náacistickí diktátori uzavreli v rokoch 1929 a 1933 s najvyššou náboženskou hlavou vo Vatikánskom meste svoje konkordáty, dali do chodu svoj spoločný program na svetový útok a vytýčili si za cieľ zriadenie nového svetového poriadku, ktorý bude trvať tisíc rokov. Aj rímsky pápež sa modlil (24. novembra 1940) za zriadenie nového poriadku vecí a mocnosti osy z toho vyvodzovaly, že náboženský najvyšší kňaz má pre ich ciele a snahy porozumenie. Útočné počinanie mocností osy viedlo k zemešírej vojne. Mocnosti, ktoré útočníkom údatne vzdorovaly, spojily sa pod opačným heslom: Výstavba nového sveta, v ktorom majú byť na zemi v platnosti „štyri slobody“! V ohni totálnej vojny sa horlivu robí propaganda za takýto demokratický svet a zmobilizovaný ľud je povzbudzovaný k najväčšiemu nasadeniu za víťazstvo, ktorým má byť vydobyty mier. Danielovo proroctvo predpovedalo v jedenástej kapitole túto svetošíru vojnu medzi totalitným „severným kráľom“ spolu s jeho spojencami a medzi demokratickým „južným kráľom“ a jeho spojenými národmi. Tento zápas podľa inšpirovaného proroctva dokazuje, že prišiel „čas konca“ sveta, že prišiel koniec, ktorý zahrnuje zničenie každého totálneho panstva, počnúc od satana a jeho démonov až dolu po človeka.

## Hra so slobodou človeka

Povšimnutiahodné je, že „kresťanstvo”, pretože sa nachádza v kríze, vztýčilo koruhev oslobodenia ľudu skrze nový svet, vytvorený ľuďmi. Budú u ľudí vzbuđené nádeje uskutočnené? Svätá historická zpráva, ktorá bola dávno napísaná na poučenie a vedenie veriacich ľudí, na ktorých príde koniec sveta, odpovedá na to varovným príkladom. Náboženské „kresťanstvo” v tomto „čase konca” je takrečeno verným obrazom starého Jeruzalema v dobe, keď bola tomuto nevernému mestu pre jeho náboženské pokrytectvo oznamovaná Jehovova pomsta a keď bol spečatený roszudok jeho zničenia a jeho koniec bol na dohľad. Kráľ Zedechiáš robil zúfalé pokusy, aby uspokojil ľud a aby ho udržal na svojej strane. Uzavrel „smluvu s celým ľudom, ktorý bol v Jeruzaleme, že mu vyhlási slobodu”. To neprezrádzalo však zmenu srdca panovníka a náboženských a hospodárskych pánov ľudu. Prečo nie? Krátko po tomto prepustení, ktoré ľudu podľa zákona Božieho prislúchalo, „obrátili sa totiž panovníci a dali znova priviesť služobníkov a služobkyne, ktorých boli prepustili na slobodu a podmanili si ich za služobníkov a služobkyne”.

To bola zrada záujmov ľudu, ktorej sa v mene Božom dopustili nábožensko-politickí spojenci. Preto im poslal Jehova Boh skrze svojho svedka Jeremiáša nasledovné posolstvo. „Preto takto hovorí Jehova: Vy ste ma neposlúchli, aby ste boli vyhlásili slobodu

každý svojmu bratovi a každý svojmu blížnemu, preto hľa, ja vyhlasujem vám slobodu, hovorí Jehova, k meču, moru a hladu a vydám vás za postrk všetkým kráľovstvám zeme (vás rozptyliť do všetkých kráľovstiev zeme, Allioli)... vydám ich do ruky ich nepriateľov a do ruky tých, ktorí hľadajú ich dušu.” (Jeremiáš 34:1-22). Zdanlivo svätý, náboženský Jeruzalem oklamal Židov svojim programom slobody, ale nadarmo. Krátko nato bol úplne zničený, a to na ospravedlnenie svätého mena Jehovovho a jeho spravodlivosti.

Tak ako onen Jeruzalem, robí si aj „kresťanstvo” nárok, že je vo smluve s Bohom. Avšak miesto toho, aby dodržiavalо smluvu tým, že by nasledovalо jeho zákon a jeho prikázania, ako sú tieto vysvetlené v Biblia, v skutočnej to knihe slobody, vykonáva „kresťanstvo” náboženstvo. Systémy „kresťanstva” financujú a podporujú náboženstvo pre požehnanie, ktoré toto dáva ich plánom na svetové panstvo. Jehovovi svedkovia mu už oddávna oznamovali, že podľa zákona a určenia Božieho prišla kráľovská éra slobody pre ľudí dobrej vôle. Dôkazom toho je terajšia zemešíra vojna a predchádzajúca svetová vojna doprevádzaná hladom, morom, zemetrasením a prenasledovaním Jehovových svedkov. Prečo? Pretože sa tým splňuje proroctvo Syna Božieho a je tým potvrdené, že je blízko definitívny koniec utiskujúceho „kresťanstva” a všetkých údov satanovej organizácie. Zničenie falošného „kresťanstva” rukou Jehovu, víťazného Boha slobody, urobí voľnú cestu jeho novému svetu pod Kristom Ježišom, teokratic-

kým Kráľom. Prečo by si malo teda „kresťanstvo”, ktoré si robí nárok, že zastupuje Boha, robiť vlastný program na nový svet, utvorený ľuďmi, ktorý sľubuje ľudu oslobodenie od jeho utiskovateľov? Aby udržalo nádeje ľudu, obrátené na ľudí, na nedokonalých ľudí, ktorí predsa sklamali a aby tak mohlo ľudí ďalej zaslepovať a vzdiaľovať od „nových nebies a od novej zeme”, ktoré Všemohúci zasľúbil vo svojom slove dávno pred terajšou vojnou na zemi. - Jeremiáš 34:1-22.

Podobne ako kráľ Zedechiáš a jeho vznešení urobili pod tlakom vojny určité opatrenia, bude aj zamýšľaný nový svetový poriadok, pre ktorý sa robí mnoho lákavých sľubov, zavedený s niektorými skutočnými snahami a opatreniami k dobru slobody ľudstva. Ale tak isto, ako je satan „bohom tohto sveta”, tak isto nebude slobodný svet uskutočnený ľudskou rukou. Božie slovo jasne oznamuje, že medzinárodný povojnový výtvor (organizácia, poznámka), ktorý má prísť, neprinesie žiadne oslobodenie od satanovho démonského systému. Jeho organizácia je znázornená „Babylonom” a na zemi je viditeľne zastupovaná duchovným rádcom „kresťanstva”, „organizovaným náboženstvom”. Počnúc od Édenu bolo náboženstvo nástrojom protivníkom na udržovanie ľudu v otroctve hriechu a smrti. Keď po skončení medzinárodného nepriateľstva začne vystupovať výtvor „nového poriadku”, organizované náboženstvo určite „priviedie niečo do chodu”. Podľa svojich terajších plánov posadí sa ako vládkyňa na „šarlátovo červenú šeľmu”. Jediná náboženská

organizácia ovláda všetky organizované náboženstvá na zemi. Zručnosťou a cvikom, ktorý za storočia nadobudla, bude vrhať na váhu svoj vliv, aby nový poriadok usmernila totalitne. Toto je predpovedané vo Zjavení, v sedemnástej kapitole; toto sa splní, lebo Božie slovo nevráti sa k nemu prázdne ani nesplnené.

Náboženstvo a jeho politickí a komerční spojenci sa pokúsia neobmedzene rozšíriť svoje panstvo nad zemou, naprotiveň novému svetu spravodlivosti, na zriadenie ktorého prišiel Jehovov určený čas. Národy, ktoré sa spoliehajú na nový poriadok, neočakáva nič iné, ako ešte väčšie ujarmenie „bohom tohto sveta“ a hriechom, v ktorom stave sa nepriateľsky chovajú k Jehovovi Bohu. Vytúžená sloboda nebude ani uskutočnená, ani neostane trvať; lebo táto ohavná slátanina, ktorá má nahradíť Božie kráľovstvo pod Kristom Kráľom, nebude mať Jehovovho požehnania. Jediná sloboda, ktorú však vyhlási, je podľa Biblie „sloboda meču, moru a hladu“, čo je podobné hroznému osudu Jeruzalema. Beda potom náboženstvu! Proroctvo Zjavenia je teraz srozumiteľné. Potom, pred úplným koncom povojnového poriadku, spoznajú politické, vojenské a obchodné panujúce živly, že organizované náboženstvo bolo pre nich skázonosným osídlom, ktorým boli vedení do zničenia v Armagedone. Naplnení horkosťou a opovržením, obrátia sa proti organizovanému náboženstvu, odhalia ho a rozdrtia jeho pokryteckú organizáciu. Budú zúrivo pokračovať vo svojom boji proti Jehovovi a jeho Kráľovi nového sveta. Všetci ľudia, s výnimkou pomerne malého počtu, ktorí veria v Je-

hovovo zasľúbenie a očakávajú od neho nový svet života a slobody, budú násilne organizovaní do boja proti právoplatnému panovníkovi sveta, Jehovovi Bohu a Kristu Ježišovi. Žiadny z týchto protivníkov teokratického sveta neostane nažive. Preto nech ľudia dobrej vôle myslia na istý koniec podporateľov ľudu mi utvoreného nového poriadku a nech dávajú teraz pozor na svoju vlastnú cestu. - Zjavenie 17:12-18; 19:19-21.

## Jediné spoľahlivé zasľúbenie

V dávnej minulosti predpovedal Pán Boh vybudovanie nového sveta s jeho blahodárnou slobodou; veriaci mužovia spoliehali sa na príchod tohto sveta. Nemysleli, že to ide príliš pomaly, až Boh splní svoje zasľúbenie. Nenamýšľali si, že ich jeho zasľúbenie oprávňuje k tomu, aby vzali vec sami do rúk, aby sami zriadili zasľúbený svet a aby si za to robili nárok na slávu a zásluhy. Nie, oni čakali na Bohom určený čas, kedy ho on zriadi. Medzitým sa pripravovali na tento nádherný svet spravodlivosti a jednali ako svedkovia Jehovovi, týmže vydávali svedectvo o príchode tohto sveta. K nim patrí napríklad Abrahám, Izák a Jakub, o ktorých je napísané: „Vierou pohostínil (Abrahám) v zemi zasľúbenia ako v cudzej a býval v stánoch s Izákom a Jakobom, so spoludedičmi toho istého zasľúbenia. Lebo očakával mesto, majúce základy, ktorého remeselníkom a staviteľom je Boh. Títo všetci pomreli vo viere bez toho, že by boli

dostali Bohom dané zasľúbenia, ale ich zdáleka videli a verili im pevne a vítali ich a vyznávali, že sú cudzincami a pútnikmi na zemi. Lebo tí, ktorí hovoria také veci, zjavne ukazujú, že hľadajú vlast'. A keby boli mysleli na tú, z ktorej vyšli, boli by mali dosť času vrátiť sa. Ale takto túžia po lepšej, to jest po nebeskej. Preto sa nehanbí za nich Boh menovať sa ich Bohom, lebo im prihovoril miesto". - Židom 11:9, 10, 13-16.

Aj apoštol Peter patril k tým, ktorí sa nedali oklamáť podobnými lákavými sľubmi, aké sľubujú ohľadom terajšieho sveta tí ľudia, ktorí tvrdia, že pracujú na jeho zreformovaní a zlepšení. Apoštol poukazujúc najprv na osud prvého sveta, ktorý zanikol v potope, potom na osud terajšieho sveta a nакoniec na Boží zasľúbený nový svet, píše: „... pre ktoré to bezbožnosti vtedajší svet, zatopený vodou zahynul. A terajšie nebesia i zem sú odložené tým istým slovom a opatrujú sa pre oheň v deň súdu a zatratenia bezbožných ľudí. A nové nebesia a novú zem podľa jeho zasľúbenia (Božieho) čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.“ (2. Petra 3:6, 7, 13.) Peter neurobil teda ani politické dohody, ani neuzavieral konkordáty s cisárskymi, diktátorskými alebo totalitnými panovníkmi tohto sveta, aby sa mohol posadiť nad nimi ako ich duchovný radca a ako nadnárodná moc, alebo preto, aby obracal tento svet na vieru a zachraňoval ho pred zánikom. Peter sa úplne venoval dielu Božiemu, Jehovovmu, ktoré spočívalo v tom, „vybrať z národov tohto sveta ľud pre meno Božie,“ aby bol pripravený žiť v nebeskom

kráľovstve Bohom vybudovaného nového sveta. - Skut. ap. 15:7-14.

**Sloboda v novom svete** je v Božom slove jasne opísaná a tým je ním neodvolateľne zaručená. To bude svet so slobodnou, nebeskou vládou. Preto bude riadený shora, a nie skrze ľud novej zeme. Táto vláda je tým nádherným „mestom”, ktoré vierou očakával Abrahám a jeho spoludediči božského zaslúbenia. Symbolicky je znázornená ako nebeský Jeruzalem. Apoštol Pavel bol Bohom, Otcom, splodený ako úd alebo občan tohto nebeského panstva. V jednom liste iným kresťanom, ktorí boli povolaní pre nebeské kráľovstvo, povedal: „Ale ten Jeruzalem hore je slobodný, ktorý je matkou nás všetkých”. To je pravý opak starovekého Jeruzalema, ktorý sa dostal skrze náboženstvo do otroctva, takže zavrhol a usmrtil Kráľa nového sveta a preto bol v roku 70 po Kr. zničený vojskami rímskej ríše. Avšak Pomazaný, ktorého náboženský Jeruzalem pribil na drevo, pretože sa nesklonil pod jarmo jeho náboženstva,vládne teraz slobodne ako Kráľ nového Jeruzalema, ktorý je tam hore. Nový Jeruzalem nebude nikdy národmi rozšliapaný alebo zničený, ale bude navždy vládnúť ako bašta nového sveta slobody a spravodlivosti. „Tedy, bratia,” končí apoštol Pavel, „nie sme deťmi dievky (slúžky, pozn.), ale deťmi slobodnej.” Galatánom 4:25, 26, 31.

Táto vláda tvorí „nové nebesia” a „terajšie nebesia a zem” musia pred ňou ustúpiť. Touto skutočnosťou je všetkým ľuďom dobrej vôle zaručená úplná základná sloboda, sloboda, akú politikovia,

náboženstvári a ľudskí reformátori nemôžu ani poskytnúť, ani zaviesť. Prečo? Pretože sa ľudstvo napriek povoju novému poriadku ešte vždy bude musieť shýbať pod zlomyseľnou tyraniou diabla, pôvodcu hriechu a náboženstva. Po roku 1914, kedy Jehova vyvýšil svojho Syna ako Kráľa na trón a keď sa narodila vláda nového sveta, bol zlý so svojimi hordami démonov z neba vyhodený a svrhnutý na zem. Preto sa všetky ľudské sľuby o lepších časoch pod povoju novými zriadeniami ukážu falosnými; lebo Božie slovo hovorí: „Beda tým, ktorí bývajú na zemi a na mori, lebo sostúpil k vám diabol, majúc veľký hnev, vediac, že má krátky čas.” Zakiaľ je diabol nie ešte sviazaný a pretože žiadna zemská organizácia, či je už náboženská alebo politická, nemá moc ho sviazať, musí sa počítať s tým, že tí, ktorí prežijú svetovú vojnu, neobsiahnu väčšiu slobodu, ale že budú rozmnovenou nútenou organizáciou a utlačovaním svádzaní k nevere a náboženstvu, aby ostali poddaní „bohu tohto sveta” a aby sa takto postavili proti Jehovovi a jeho kráľovstvu. Celé toto totálne ovládanie ľudu predpismi a nariadeniami a postupné omedzovanie jeho slobody, bude smerovať hlavne proti tým, ktorí zvestujú spravodlivé, Kristom Ježišom vykonávané panstvo Jehovovo a proti tým, ktorí sa za toto panstvo postavili, totiž proti ostatku detí Jeruzalema, ktorý je hore a ktorý je slobodný. Božie slovo varuje: „A keď videl drak, že je svrhnutý na zem, honil ženu, ktorá porodila to chlapča... A drak sa rozhneval na ženu a odišiel viesť vojnu s ostatnými z jej semena, ktorí ostríhajú prikázania

Božie a majú svedectvo Ježiša Krista.” - Zjavenie 12:1-17.

Zaiste musí a aj bude pokračovať boj pod povojskovým novým poriadkom, boj, ktorý vedú teraz Jehovovi svedkovia a ich spoločníci dobrej vôle za slobodu uctievania, zvelebovania a slúženia Jehovovi a jeho Kráľovi. Tento boj dosiahne v bitke Armageddon vrcholného bodu. Do boja zasiahne Jehovov mocný anjel vyslobodenia, Kristus Ježiš a sviaže najväčšieho nepriateľa všetkej slobody. Božie zjavenie opisuje toto symbolicky nasledovne: „A chopil draka, toho starého hada, ktorý je diabol a satan, a poviazal ho na tisíc rokov a vrhnul ho do prieplasti a zavrel ho a zapečatil nad ním, aby viac nesvodil národov, dokial by sa mu nedokonalo tisíc rokov. A potom musí byť prepustený na malý čas.” Satanovým prepustením po tisícročnom trvaní spravodlivého sveta nebudú môcť byť nové nebesia a nová zem ani skazene, ani svrhnuté. Tento zlý potom bude odstránený ako ohňom gehenny, ktorý strávi všetkú nečistotu a očistí vesmír. - Zjavenie 20:1-3, 7-10.

Ked' žil Kráľ nového Jeruzalema ako človek na zemi a ked' bol známy ako „Syn človeka”, povedal: „Každý, kto robí hriech, je sluhom hriechu. A sluha nezostáva v dome na veky; syn zostáva na veky. Tedy, jestli vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.” (Ján 8:34-36.) „Kresťanstvo” povojskovej doby vôbec nemôže osloboodiť ľudstvo od hriechu, tak ako nemôže osloboodiť ani národy od nich neviditeľného protektora, satana diabla, a od všetkých jeho bezzákonných démonov. Nič na veci nemení, že „organi-

zované náboženstvo" jazdí na novom poriadku a riadi ho a že sa praktizuje „viac náboženstva". Ako by mohli tí, ktorí sú sami otrokmi, oslobodiť iných otrokov? Náboženstvári a ich politickí, obchodní a súdni spojenci sú všetci služobníkmi hriechu, sú neschopní premôct' hriech v sebe samých a zrovna tak neschopní zákonmi odstrániť zo sveta hriechy a sebeckosť. Pretože sú služobníci, a nie slobodní synovia, nebudú dlho jestvovať. Kým bude trvať tento svet, márna je nádej, že by ho oni oslobodili.

Kráľom nového sveta je bezhriešný Syn Boží. On je slobodný a bude všetkým poslušným poddaným „večným Otcom" a učiní ich svojimi synmi a dcérmi. Keď ich on oslobodí, budú naozaj „slobodní". Hoci sa pre svoj prirodzený pôvod po Adamovi a Eve narodili v nespravodlivosti a boli počatí v hriechu, budú pre svoju dobrú vôľu a svoju oddanosť kráľovstvu Božiemu prijatí Kráľom nových nebies za deti a budú ním obnovení, regenerovaní. On je Božím Baránkom, ktorý sníma hriech sveta a v onom novom svete oslobodí svoje poddané dietky od kliatby hriechu a všetkých na nich spočívajúcich nedostatkov. Pretože v Armagedone budú odstránení všetci bezzákonné ľudia a démoni, nepripustí viac, aby bolo ľuďom prekážané slúžiť Jehovovi Bohu a poslúchať Kráľa. V spravodlivých skutkoch bude im udelená každá pomoc. Ich „Otec večnosti" oslobodí ich obnovením, regeneráciou od nedokonalosti a od zdedeného zákona hriechu v ich údoch a skutočne premôžu hriechy a budú dokonalí a pred Bohom naozaj spravodliví.

## Viditeľní vladári na novej zemi

Potom nebudú ani politikári, ani osoby, ktoré si privlastňujú nad ľuďmi moc diktátora, robiť pod zámenkou zákona úklady proti takým, ktorí dávajú Bohu všetko, čo je Božie. Nikdy viac nebude smieť nejaký imperialistický cézar so svojim hlavným mestom v Ríme a jeho spojenci, Vatikánske mesto, zasahovať do toho, čo je Božie; lebo tito úplne zmiznú. Už teraz se pripojujú „Ľudia dobrej vôle” ku svedkom Jehovovým a stávajú sa ich spoločníkmi, opakujúc plní vďačnosti voči Jehovovi nasledovné slová proroctva a to ohľadom slobody, ktorú už na základe pravdy požívajú: „Nám však, Pane, spôsobíš pokoj, lebo si vykonal aj všetky naše skutky za nás. Ó, Pane, náš Bože, vládli nad nami iní páni okrem teba; ale my pamätáme jedine na teba, na tvoje meno! Oni, ktorí sú teraz mŕtvi, neožijú, tône viac nevstanú; preto si ich súdil a vyhubil a zničil si každú spomienku na nich” (Izaiáš 26:12-14, Schlachter.) Potom nebudе už viac politických a náboženských panovníkov, ktorí by tvrdili, že sú „Bohom ustanovenými vrchnosťami”. Miesto toho zazneje hlas Kráľa slobody a počujú ho všetci starovekí verní proroci a patriarchovia a vyjdú „na vzkriesenie života”, na „lepšie vzkriesenieú”, k ľudskej dokonalosti. Títo budú dosadení za „kniežatá po celej zemi”. Ako viditeľní zástupcovia svojho nebeského životodarcu a Kráľa budú prebierať nebeské sudcovské výroky a budú vykonávať medzi všetkými ľuďmi právo. „Hľa,

kráľ bude kraľovať podľa spravodlivosti a kniežatá budú vládnuť podľa spravodlivého súdu." (Izaiáš 32:1, Ján 5:28, 29; Žalm 45:17, poznámka.) Pretože títo starovekí mužovia verili v Boha a boli mu verní aj jeho spravodlivosti, trpeli z rúk náboženstvárov rôzne strádania, súženie a nepohodlie, „pretože neprijali kúpeného vyslobodenia, aby dosiahli lepšieho vzkriesenia". To, že títo budú pod nebeskou teokraciou dosadení na zemi ako kniežatá, dáva teda ešte väčšiu záruku, že oná zem bude osloboodená od úplatkárstva, vydieračstva, od utiskovania a sprisahania proti záujmom ľudu. - Židom 11:32-40.

Pretože Kristus Ježiš a jeho verní nasledovníci a spoludedičia tvoria kráľovstvo nebeskej nadvlády nad ľudstvom a verné kniežatá budú dosadené na očistenej zemi na svoj úrad, bude onen svet spravodlivosti a nestraníckosti vskutku pozostávať z „nových nebies a novej zeme", „v ktorých prebýva spravodlivosť". Žiadne demokratické volebné boje, pri ktorých sa ľudia navzájom ťahajú do špiny a mrhajú peniaze a žiadne revolúcie neporušia pokoj onoho sveta. Panstvo, ktoré zriadi Jehova Boh, „nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky"; a ľud bude pod týmto kráľovstvom spokojný a bude sa večne radovať. - Daniel 2:44.

Toto panstvo bude chrániť ľudí pred všetkým strachom. Môžeme sa obísť a aj sa obídeme bez miliarizmu a nebude potrebná ani žiadna policajná medzinárodná moc, ktorá by presadila nariadenia vlády a prekazila, aby nepovstal syn nejakej nábo-

ženskej organizácie a nejednal ako „meč” dotyčnej náboženskej sekty a nestrhol na seba diktatúru a svetové panstvo. Mocenská politika, diplomácia, tajné smlovy a pakty nebudú viac zapríčiňovať medzi národnmi nepokoj. Bitka Armagedon odstráni všetky rozdeľujúce zemské hranice; všetky obchodné a colné obmedzenia, každé vykorisťovanie kolonií, všetky rasové predsudky, rozdiely a nesrovonalosti zmiznú. Kráľ Kristus Ježiš nehľadí na osobu; jeho spasenie je určené pre všetkých dobrovoľných ľudí každej národnosti. Jeden ako druhý musí prijať život ako dar z milosti a budú jeho deťmi, zemskou ľudskou rodinou Vysloboditeľa. Potom bude tak, ako je už teraz v jeho pravej cirkvi, o ktorej sa hovorí: „Kde n'iet už ani Gréka ani Žida ani obriezky ani neobriezky ani barbara ani Skýta ani sluhu ani slobodného, ale všetko a vo všetkom Kristus”. - Kološanom 3:11.

Aká veľká pomoc to bude na podporenie vzájomnej lásky medzi ľuďmi, áno, oslobodenie od nenávisťi, to znamená od vraždy! Láska človeka k jeho blížnemu, ako to žiada druhé prikázanie, bude korunovaná láskou, ktorú bude človek preukazovať Jehovovi Bohu celým svojim srdcom, celou svojou myšľou, celou svojou silou a z celej svojej duše, čo zodpovedá prvému a najväčšiemu prikázaniu. Taká dokonalá láska v srdci človeka vyženie všetkú bázeň; lebo bázeň má trápenie a nenajde v novom svete slobody miesta. - 1. Jána 4:17, 18.

Ked' bude satan „otec lži” v Armagedone rozšliapaný pod nohami Kráľa, potom bude koniec aj jeho lžám, bludom náboženstva. Potom bude u konca čas

voľného rozširovania lží a náboženského rúhania sa Bohu a nebude viac trpené žiadne rozširovanie bludov náboženskými duchovnými a ich nesprávne vyučenými cirkevníkmi. Prečo nie? Pretože omyly a lož vedú ľudí do otroctva, kým budúci svet je slobodným svetom. Nebude dovolené hovoriť falošné svedectvo a nepravdu, zato však bude úplná sloboda hovoriť pravdu. Tradície ľudí, démonov a náboženstva rozplynú sa v jasnom svetle pravdy. Túto pravdu možno nájsť v Božom slove. Božský Kráľ, Kristus Ježiš hovoril: „Jestli vy zostanete v mojom slove, skutočne ste mojimi učeníkmi a poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.” (Ján 8:31, 32.) Jeho súdne pravidlo ohľadom nového sveta a jeho teokratického panstva zneje: „Ale bojazlivým a neverným a ohavným a vrahom a smilníkom a čarodejníkom a modlárrom a všetkým lhárom bude ich diel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je druhá smrť. A nevojde do neho nikdy nič poškvŕňujúce, a čo hovorí ohavnosť alebo lož, iba tí, ktorí sú zapísaní v knihe života Baránka.” - Zjavenie 21:8, 27.

Zákon, ktorý potom bude slobodný ľud na zemi ochotne a z lásky zachovávať, zneje nasledovne: „Toto sú veci, ktoré budete činiť: Hovorte pravdu každý so svojim blížnym; pravdu a súd pokoja súčte vo svojich bránach. A nemyslite nikto zlé na svojho blízneho vo svojom srdci, ani nemilujte falošnej prísahy, lebo práve toto všetko je to, čo nenávidím, hovorí Jehova.” (Zachariáš 8:16, 17; Efež. 4:25.) Zem bude naplnená pravdou a budú ju počuť všetky uši a všetky jazyky ju budú neomedzene a slobodne ho-

vorit' a žiadny blud nebude zaslepovať oči, ako to vyjadruje prorok: „Vtedy sa otvoria oči slepých, a otvoria sa uši hluchých. Vtedy poskočí kulhavý ako jeleň a jazyk nemého bude radostne prespevovať (jazyk nemého bude s l o b o d n ý , Douay, angl.).” (Izaiáš 35:5, 6.) Náboženské školy a semináre, takzvaná „veda” a nevedomosť budú potom nemožnými vecami. Jehova povstane „v bitke toho veľkého dňa Všemohúceho Boha” a dá vedieť všetkým žijúcim tvorom, že je Najvyšším a jediným Panovníkom vesmíru. „Lebo zem bude naplnená známosťou slávy Jehovovej, ako čo vody pokrývajú more.” (Habakuk 2:14.) Toto poznanie znamená večný život pre všetkých, ktorý sa do neho ponoria a nechajú sa ním očistiť. Na všetkých ľuďoch bude spočívať patričná bázeň pred Panovníkom vesmíru, staviteľom „sveta bez konca” a preto „si neuškodia ani nezahubia na celom vrchu mojej svätosti, lebo zem bude plná známosti Jehovovej, tak ako čo vody pokrývajú more”. - Izaiáš 11:9, Ján 17:3.

## Zabezpečení proti smrti a hrobu!

Nový svet priniesie aj oslobodenie od všetkých problémov nezamestnanosti. Na začiatku tisícročného panstva Krista Ježiša bude ľuďom dobrej vôle znovu daný božský príkaz. Ktorí prežijú bitku Armagedon, budú poslušne splňovať tento príkaz, ako robili po potope Noemovi synovia a ich ženy a budú mať účasť na vykonaní príkazu naplniť zem

spravodlivým potomstvom. Potom nebudeme potrebovať žiadny štátny program „sociálneho poistenia”, aby sme boli poistení „od kolísky až po hrob”. Tí, ktorí splnia božský príkaz, budú v spravodlivosti privádzať na svet deti, nie však pre námahu a za nebezpečia, že smrť uchváti ich malých z kolísky. Budú vychovávať svoje deti v bezpečnosti, v zdravom a spravodlivom prostredí a „v kázni a napomínaní Pánovom”. Keď budú deti podľa tohto napomenutia radostne pokračovať v službe Bohu a jeho Kráľovi, nebude im na ľarchu staroba, závažie rokov, ani nebudú musieť nakoniec životne unavené klesnúť do hrobu. Ich úplná poslušnosť v skúškach, ktorá sa naskytne behom krátkeho času, čo bude satan prepustený, zaistí im odmenu večného života, života v ľudskej dokonalosti, ktorý im daruje Kráľ, „Otec večnosti”, „Knieža pokoja”.

Keď si ľudia podrobia zem a premenia ju všade v raj, bude dosť miesta na zamestnanie všetkých a dielo ich rúk nebude daromné, ale trvalé. Aké blahodárne to potom bude, keď ľudia budú oslobodení od vyčerpania, aké dnes prináša ľudská nedokonalosť! Všetci, ktorí Bohu verne, oddane a usilovne slúžia, budú sa teda tešiť z trvalej soboty, z jubilejného roku bez konca. (Izaiáš 65:17-25.) Za niekoľko dní, čo sa Kráľ Kristus Ježiš zdržoval na zemi, uzdravil všetkých, ktorí ho s vierou vyhľadali. Teraz sa postará v moci svojho nebeského kráľovstva o zdravie všetkých svojich dietok a poslušných, verných poddaných na zemi, a to o mnoho lepšie, ako by to mohol uskutočniť nejaký program na poistenie

Ľudského zdravia, alebo hociktorým terajším štátom poskytnutá lekárska pomoc. Veľký Kráľ a lekár, ktorý zomrel za vykúpenie svojich poddaných, zabezpečuje im úplné vyslobodenie od nemoci, staroby a aj od samej smrti. Nie plastickou chirurgiou, umelým omladzovaním obličaja, alebo inými núdzovými pomôckami, ale tvorivou mocou, ktorú používal Boh, keď povedal: „Učiňme človeka na svoj obraz a podľa svojej podoby”, obnoví dolámané, nedokonalé, zo-starnuté ľudstvo, omladí ho a vzbuduje ho k pôvabnosti a k sile večnej mladosti.

Keď chodil Kráľ po zemi ako človek, neliečil len nemocných a mrázakov, a neuzdravoval len posadlých, ale kriesil aj mŕtvych. Pod jeho kráľovským panstvom nebude zem splnením božského príkazu snáď pre-ľudnená, Stvoriteľ bude môcť rozkázať: „Nech sa ukáže ešte viac suchej zeme!” Keď bude božsky príkaz splnený, čo okrem toho znamená, že sa raj bude rozprestierať až od konca zeme, tak budú mať z výkupnej obete Kráľa úžitok aj všetci „ostatní mŕtví”, ktorí odpočívajú v hroboch. Zázračnou mocou budú tito vyvedení z hrobu a vyjdú. . . tí, ktorí zle robili na vzkriesenie súdu”. (Jána 5:28, 29.) Budú súdení podľa skutkov, ktoré budú potom na zemi konáť. Pre svoju poslušnosť obsiahnu pomoc svojho Kráľa a sudcu a tak budú uzdravení, obživení, znova-zriadení a zdokonalení. Keď bude veľký pokušiteľ na konci tisícročného panstva prepustený na malý čas a keď zachovajú v tejto srdci skúšajúcej skúške svoju rydzosť, budú smietť žiť ďalej, lebo im ich sudca potom poskytne ospravedlnenie k večnému životu.

Avšak všetci na zemi, ktorí za ten „malý čas“ konečnej skúšky opomenú zachovať pred Bohom svoju rydzosť, utrpia trest večného zničenia zrovna tak, ako sám satan. - Zjavenie 20:5, 7-15.

Splnenie božského príkazu a vzkriesenie mŕtvyh na zemi nebude úplnému oslobodeniu od núdze v novom svete ani na újmu, ani ho nezruší. Nevzniknú tým žiadne vyživovacie problémy a nebudú sa musieť s tým stále zaoberať trvalé komisie na regulovanie výživy sveta, nebudú musieť vydávať prídelové lístky a pridelovať potravné články mnohým krajinám zeme. S Božím požehnaním bude rajská zem dávať svoj úžitok. Nikdy viac nebude ich radosť kalená nedostatkom, hladom, suchotou, hmyzom a nákazami, ba nebudeme viac poznáť strachu pred takými vecami. Kristom vedené Jehovovo kráľovstvo je prirovnávané k nepohnuteľnej hore. O požehnaniach, ktoré začal už v tomto Jehovovom dni dávať budúcim slobodným obyvateľom nového sveta, božské proroctvo prehlasuje:

„A Jehova Zástupov učiní všetkým národom hostinu z tučných vecí na tomto vrchu, hostinu pri kvasenom víne, hostinu tučných vecí, plných špiku, kvaseného vína očisteného. A pohltí na tomto vrchu tvár zastrenia, ktoré zastierajúc leží na všetkých ľuďoch, a pokrytie, ktoré je na pokrývanie rozprestreté na všetky národy. Pohltí smrť na večnosť a Pán Jehova sotrie slzu s každej tvári a odstráni potupu svojho ľudu z celej zeme, lebo Jehova to hovoril. Preto povedia v ten deň: Hľa, toto je nás Boh, na ktorého sme očakávali, a spasil nás; toto je

Jehova, na ktorého sme očakávali! Plesajme a rádujme sa v jeho spasení!" - Izaiáš 25:6-9.

„Ľudia dobrej vôle," ktorí prichádzajú teraz k poznaniu pravdy, nedajú sa sviest' na nesprávne cesty, ale očakávajú na Jehovu Boha a na jeho Kráľa Krista Ježiša. To, čo bolo teraz tu vylíčené, nie je vymyslená utópia, ktorú vysnil nejaký náboženský „svätý"; to súhlasí s napísaným slovom Božím, ktoré potvrdil Jehova svojou prísahou a zaručil svojim vlastným menom a ktoré je teda pravdivé. Prijmi teda jeho slovo, ver mu, a nech je tvojim životným vodcom, tvojou nádejou, tvojou útechou. Keď to učiníš, obdržíš dedictvo večného života a

## SLOBODU V NOVOM SVETE.